

Український КМЖУ

No. 1 (19) Vol II.

UKRAINIAN CALL—Ukrainian Weekly

6th January, 1948

ЧИСЛО 1. (19) РІК II.

Лондон, 6. січня, 1948

Ціна 6d. Price

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ!!!

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ

Рік-річно цілий християнський світ обходить величаво День Рождества Христового. З грудей мільонів линуть радісно пісні-коляди прославляючи Христа що прийшов на світ, щоб вивести людський рід з неволі. Особливо наш український народ зустрічає Різдво Христове дуже торжественно. В українському народі Рождество Христове є рівнож найбільшим родинним святом, повне прегарних народніх звичаїв, навiane традиціями давнини, прийняте як символ Віри в перемогу Правди на землі.

Восна хуртовина, викинула сотки - тисяч українців поза Рідні Землі, але в боротьбі з наїзниками ми вірили що прийде цей Великий День коли ми знова повернемо в рідні сторони і засядимо з родиною до спільної Свят-Вечері... однак ось вже третій рік як вмовкли гармати, та мрії наші ще не сповнились... Знова зустрічаємо Різдво Христове, на чужині, далеко від дорогих нам осіб, але духом і серцем ми з ними. І ми віримо неспохитно даліше в перемогу Правди, під звуки ангельських хорів, ми чуємо брязкіт зброї, ми чуємо босвий клич Тих, що не скорились новітньому Іродові, і обрали шлях збройної боротьби. Всі наші почування спрямовуються до наших батьків, братів і сестер, що на Рідних Землях в спільній боротьбі, і сьогодні в цей Великий День, складають жертви крові і життя.

В День Рождества Христового, з далекої чужини, повні свідомости наших обов'язків, шлемо нашому страдальному народові, Різдвяний Привіт і прирікаємо, що не спочинемо так довго, як довго в Ріднім Краю, шалітиме злоба Ірода, як довго долітатиме до нашого слуху стогін невинних жертв.

Та сьогодні не проливаймо сліз, не падаймо в розпуку. Бо на нашому шляху нам треба багато мужности і гарту сили й духа, сильної чинної любови до Батьківщини, єдности і незломної Віри в побіду Правди над Злом.

Новітній Ірод, замінив нашу Батьківщину, в крайнук мук і сліз, але сильне не випуте бажання українського народу здобути Волю, стає заперукою вже не далекого

ПРОСИМО ІСУСЕ. ПРОСИМО ВСІ НИНІ, ДАРУЙ ВОЛЮ, ВЕРНИ СЛАВУ НАШІЙ УКРАЇНІ!

Богдан Бора

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

Христос раждається! Славите! —
Співають грімно голоси
І відгомін пливе по світі...
Раждається! — шумлять ліси.

Раждається! — співають гори,
Свічадом крові Дон і Сян.
В молитві скаміняли зорі,
Безмежний почі океан.

Раждається! — гримлять гранати,
Кричить розорана земля,
Розтерзані Кавказ, Карпати
І землеграйми поли.

Славите! — молитовно шепчуть
Батьки задивлені в огні
І матері крізь радість плачуть,
Мов білі статуї, в вікні.

Христос раждається! Заграв
Свічками лижуть небеса...
Славте Час Пришестя Слави!
Покліч йому до ніг, неси!

ПІД СВЯТ-ВЕЧІР

Як тільки зимовий сумерк сповне землю а на небі засвітить Різдвяна Зірка — тоді понад моря, ріки, понад верхівя Карпат, полинемо думками ген далеко над рідні землі України. В нашій уяві вирине тиха зоряна ніч, засніжені поля, родинне тепло рідної хати, а в ній; постаті батьків, матерей, жінок, дітей, братів і сестер... Ми бачитимемо їхні обличчя, смутні тугою сповиті очі і відчуємо біль їхніх сердець. Почуємо далекий відгомін різдвяного привіту: Христос Раждається... І в наших серцях будитиметься тривога, перед очі виринатимуть жахливі картини закуренних снігом сибірських тайг, на яких примарами снуються постаті засланців... Впялимо в них очі і шукатимемо рідних знайомих облич.

Почуємо скрип замків вязничних келій і наші очі прошиють темне нутро вязниць, спочинуть на сірих як тюремні мури обличчях і стринуться з їхніми очима... Здрігнемося, і тоді до нашого слуху долітатиме скрипіт ешафотів, зойки і брязкіт кайдан...

Відізвуться пошумом ліси України, і з темні не пройдних гуц, з повстанських грудей прилистимть звуки колад; Просимо Тебе Ісусе... І в небесних просторах відгомона розплинеться Різдвяна молитва народу:

Даруй волю, верни щастя
Нашій Україні!

В цей Великий День Рождества Христового, ми з далеких чужих сторін пішлим привіт нашим родинам, пішлим привіт братам і сестрам, що за майбутність народу, за наш поворот на Рідну Землю, стали на проу з новітнім Іродом і кровю своєю промощують шлях до побідного спільного святкування Рождества. І на святощак крові невинних жертв Ірода, скріпим нашу Віру в недалекий час Перемоги Правди і світлого празниккування Рождества Христового на Рідній Землі, в У.С.С.Д.

майбутнього Рождества Христового коли ми в Українській Самостійній Соборній Державі, в рідній хаті, заспіваємо разом пісню побіди: Христос Раждається!

В ДЕНЬ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

На широкі мандріпних скитальчих шляхах, відірвані від Рідної Землі, зустрічаємо Світлий День Рождества Христового. Спонтанно незломною Вірою в непоборну силу Ідеї Правди, однаємось сьогодні в могутній сільській молитві-бажанню українського народу, і просимо в Ісуса; Воли Україні і скорого повороту скитальців до Рідного Краю.

Всім українцям на Рідних

Землях і на чужині, всім українським волякам, всім нашим співробітникам, колективним, переділатникам і прихильникам, бажаємо веселих Свят і сповнення всіх бажань.

Всім що прислали до Ред. святиччі побажання — дружній подяка і щирі взаємні святиччі побажання.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Ред. «Укр. Клич».

СЕРЦЕМ І РОЗУМОМ

Від сотки може літ аж дотепер, як лише якась українська течія, група, партія чи думка намагається острівно поставити нашу проблему — словом чи чином, — все знаходиться люди, які спійшались „вилити зимну воду на розгорчені голови“.

Коли скрайні українські елементи перед 1914 роком казали про неминучість війни між Росією і Центральними Державами, — помірковані релігували: а, ви хочете крові! Ви хочете руїни власного населення! і т. п. Ми повинні стремити до миру за всяку ціну!... І вони його дістали, цей мир за всяку ціну. Коли Україна від 1914 року воювала була з Совєтами хоч десять літ, напевно вона не стратила б ніть чи шість мільйонів своєї людуности, які стратила в часі повного миру під ССРСР — від організованого Москового голоду... Чи може і ця репресія, це винищування голодом зниклисі в наслідок діяльності скрайних елементів?

Помішаю тут питання, чою варту совєтська українізація, яка в рідній мові виховала Українців в погорді до своїх історичних традицій, в адорації всього московського і в душі чужого нам комунізму. Поставило тут друге питання: чи дійсно оті всі боляшевицькі „свободи“ і „українізації“ завдячує Україна совєтському? Нічого подібного! Вона завдячує це безіменням і знаним борцям за самостійність проти большевизму. Завдячує кільком рокам крованої борні з червоним царатом. Лише ця боротьба довела большевикам що український національний дух є така страшна непоборна сила, що краще піти йому на уступки, ніж муватиши його в большевицьке російське ложе.

Помірковані і обережні піколи не зрозуміють, що займанець лише тому і доти панькається з ними доки існує реальна чи потенційна загроза авції скрайних елементів. Як би цих останних не було, з об'єктивним піхотом напевно не числилися. Колиж потім і до них беруться, вони починають крик: мовляв, якби не ті дурні зашлані голови, все бу

лоб добре! Ні, до них беруться тільки тоді, коли скрайні вже зникли цілком. А поки ні — то власне тим скрайним завдячують помірковані і своє існування і ті „свободи“, якими пераз великого ціною — тішаються. Так діяльність скрайних ратує їх від репресії!

А чи не пригадуєте, в роках 1941, і 1942, коли ще ніхто не припускав, що Німці такі дурні коли Москва тремтіла зі страху що повстане незалежна Україна, — чи не пригадуєте, як затанцювали совєтські політики? Як заговорили про самостійність, як підсмишались до повстанців українських? І все це, мов корова язиком злизала, коли завдяки глупоті одних і підлоті других — небезпека самостійної України для Москви — на хвилину зезала.

А тепер другий „аргумент“ скрайні піддаються лише емоціям, ними не кермує холодний розум, розвага. А от мовляв, „ми — помірковані, ми кермуємося логікою і розсудком“, ми — с мудрі і ніколи не може наша тактика принести такої шкоди країні, як нерозважні вибрики скрайних.

Далеко нас завелоби писати про те, яка тактика має які добрі і які лихі сторони. Тут хочуть лише сконстатувати одне: що кожне наше рішення завжди диктується і емоціями і розумом. І тому і вчинки чи посуспення поміркованих теж не позбавлені емоцій, як вчинки скрайних не позбавлені логіки і розсудку. Лише різниця є та: що тими скрайніми — от наприклад, що несли на своїх плечах визвольну боротьбу 1917 — 1921 рр. і теперішню — кермували лі емоції найшляхотнішого роду, як пристрасна любов до зводської країни, негавність до тиранії і гнобителів, велика саможертва, посвята себе для справи загалу. Тоді як у многих поміркованих грали роллю другі емоції: егоїзм, страх за особистий добробут, дрібна калькуляція вижсбрати щось від тирана, шукання споккою і затишку, моральна втома й оспалість. І ось ці емоції і є дійсна кермуюча ними сила, і це лише для свого виправдання вигадують вони різні мотиви, які ті — зовсім не шляхотні — емоції

КОМУНІСТИЧНИЙ НАСТУП НА БАЛКАНАХ

Політична ситуація на Балканах чимраз більше тривожить західні держави. Внутрішня війна в Греції з комуністами набирає поважних і загрозливих форм загального конфлікту на Балканах. Новостворений комуністичний уряд на чолі з Маркосом заповідає навизання дипломатичних взаємин з „демократичними“ державами, себто з совєтськими сателітами. Визнання „уряду Маркоса“ наступить мабуть найскорше Альбанією, яка і так досі була головною базою, звідки комуністичні партизани отримують зброю, амуніцію і т. д. Туреччина, найближчий сусід Греції, вважає, що створення „уряду Маркоса“ причинилося значно до погіршення міжнародної ситуації, комуністична офензива розпочалася шляхами, на роздоріжжі яких лежить якраз Туреччина.

Французька преса вважає, що створення „уряду“ Маркоса є наслідками відновлення комінформу, та що визнання цього „уряду“ сателітами совєтів посилює доставу зброї і амуніції для комуністичних військ і домова війна в Греції затягнеться, та стане полем політичного загострення між Сходом а Заходом.

В. Британія і Америка є безпосередньо заінтересовані дальшим розвитком ситуації в Греції. В районі Сальонік квартирують пиятьтисячні військові відділи а рівнож в Греції перебуває британська військова місія. В. Британія уділяла Греції 132 міль. фунтів пожички на закуп потрібної зброї, рівнож і Америка уділила номочі в кредитах на узброєння грецької армії.

моглиби ушлахотнити... Нехай вигадують, щоб прислати своє сумління, а не нехай не обидують грязюкою тих, якими кермують інші емоції, а передівсім та велика Любов „більше якої ніхто не має, да хто душу свою положить за други своі“...

І ще в справі „холодного міркування“: от холодне міркування вчить нас, що всюди на світі парід, який не хотів бути рабом на своїй землі лише свобідним — мусів здобувати ту свободу боротьбою. Боротьбою здобули колись свою свободу від Австрії — Італійці, боротьбою здобули свою свободу від Туреччини — Болгарин, Сербин і Греки, і боротьбою здобули свою свободу — північні Американці... А на їх чолі стояли люди шляхотних емоцій неабиякої мудрости, і — „скрайних переконаш“. З великим розумом і з незачим серцем.

Д. Стяг

Та те Москва з своїми сателітами уділяє повного поперея грецьким комуністам. „Правда“ пише, що: „створення уряду Маркоса спричинило замішання в цілм таборі реакції від Атін до Вашингтону“, та що, „бритійним не вдалося злусити визвольної боротьби грецького народу. Америкаські і анлійські імперіалісти хотять створити в Греції військові бази, скеровині проти новодемократичної держави Маркоса“.

Цей коментар „Правди“ навітлює довелі ясно, що совєтська Росія намагається „очистити“ Балкани від впливу західних держав, на що однак напевно Америка і Англія не погодяться.

БРИТІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ОСТАЮТЬСЯ В ГРЕЦІ!

В звязку з щораз більше напруженою ситуацією в Греції, британський уряд розглядаючи цю справу відложив на неозначений час опунення своїми військами Греції. Бритійські війська в Греції начисляють тепер 5 тисяч жовнірів. Мін. Бевін вважає, що установлення докладної дати випровадження британських військ з Греції тільки додало б відваги комуністичним партизанам і їхнім покровителям Югославії, Болгарії і Альбанії. Тимчасом бли міста Конітци ведуться зтяжкі бої між урядовими військами і комуністичними партизанами. По обох сторонах бере участь в боях артилерія і інша тяжка зброя. Комісія ООН, яка має за завдання збавання нового грецького „уряду“, удалася на місце боїв быя Конітца.

Б. Тирса

В РІЗДВЯНУ НІЧ

Марія була неспокійна... Сьогодні Свят-вечір і серце її наповнялось тривокою, в неї вже ніхто не остався, її мужа ще в 1943 році розстріляли німці, остався ще тільки одинокий син Андрій, але і він пішов в повстанці. Червоні довго мучили і допитували Марію; де Андрій... але вона вперто повторяла; не знаю, не бачила, — його забрали німці... і її врешті дали спокій, оставили в старій напів-розвалений хаті, без помочі і опіки. Але добрі люди не забули за Марію-бо якжеж, це була матір Андрія, якого шанувало і любило ціле село-і ось сьогодні назосили всякого добра, щоб і Марія могла гідно відсвяткувати Рождество Божого Сина,—або хто знає, може й її син Андрій прийде на свят-вечеру?... І люди відгадували, Марія чекала на сна, вона бачила його в останні на свят-вечір в 1943 році, і памятає його слова коли працював з нею: „Мамо-сказав він-не лякайся за мене, жди мене за рік... Коли Різдвяна зірка засвітить, я прийду до Теби.“ І більше його не

ІНТЕРВ'Ю З КОМАНДАНТОМ УПА

(Подаємо в скороченому за УПС)

Представник УПС відбув розмову з старшиною УПА — учасником недавніх рейдів. На питання: Яка причина останніх рейдів відділів УПА на Захід? старшина відповів: перше — в програмі дій УПА не останнє місце займають рейди, не тільки на українській етнографічній території, але також рейди в чужонаціональні терени. Вони мають звичайно пропагандивний характер, поширювання ідеї спільної революційно-збройної боротьби всіх поневоєних червоною Москвою народів. Поява наших рейдуючих відділів завжди скріпляла революційну активність відносних народів та причинялася до навязання потрібних нам контактів. Такі рейди відбулися м. ін. на території Словаччини в 1946 році. Аналогічні рейди були заплановані також на 1947 рік. Ще в грудні 1946 року одержав я наказ приготувати відділи нашого надрайону до рейдів під оглядом виховно-політичним, щоб кожний боєць засвоїв собі спосіб висношення чужинцям цілей УПА, щоб умів їм передати ключі визвольноревольційної боротьби та займав відповідну поставу відносно чужонаціонального населення.

Другою причиною, було поступенне зружування нашої бази, тобто українського населення на Закарзоні. З виселенням звідси українського населення ми втрачали це опертя, що кінце потрібне повстанцям, без якого вони не можуть в терені вдержатися. Не залежно від того

що вже в місяці квітні ц. р. відбулося велике виселення українського населення з Закарзоння, наші відділи існували там і діяли в терені далі. В часі концентричного польського і большевицького наступу на УПА, коли всі ліси і найменші гушавини Лемківщини (села вже не існували) були вповні насичені ворожими силами, нашим відділам вдалося перебути той важкий час, звичайно, в безперервних боях, або під землею. Ми були забезпечені в той час харчами завдяки великим, організованим нами магазинам, що існують і досі, збережені перед оком ворога. Частина УПА, які були відтиснені від своїх магазинів висилали свої відділи здобувати харчі в сусідніх з нами районах УРСР. Цікаве при тому, що ограблені большевиками українські селяни в районах УРСР давали їм з радістю свою піддержку та запрошували їх оставати в них, дарма, що ці ж селяни прохачували стало тамошній відділі УПА.

В звязку з акцією переселення варшавський уряд кинув на Лемківщину цілу другу армію, на цілому відтинку Лемківщини розгорілися завзяті бої між відділами ВП (польського війська) та УПА. В одному з боїв паде, як відомо польський міністер ген. Сверчевський. Акція переселення припинилася і відбулася шойно в часі між 28. 4. а 2. 5. 1947 р. Негайно потім приходить потрібне порозуміння між СССР, Чехословаччиною і Польщею і сконцетрований

наступ польських і советських сил на наші відділи на Закарзоні. Порозуміння підписала також Чехословаччина і треба було очікувати також акцій словацьких військ. Ми знайшлися в свого рода трикутнику смерті. Треба було негайно діяти і знайти вихід із ситуації нас щораз більше стискав ворог. Головні збройні сили нашого надрайону форсують Сян і пробиваються на схід. До кількох днів від їх відмаршу дістаємо від них повідомлення, що вони звязалися з відділами УПА в Галичині. Інші частини дістають доручення перейти словацький кордон. Вихід в рейди відбувався пляново, найкорше вирушили відділи надрайону П., що діяли на північ від нас. Найдовше в терені мусіли держатися ті члени УПА, що, будучи вночі ОУН, уможлилювали дружню співпрацю між тими двома революційними формациями. До них належав також і я, тому що побіч функцій курінного політвиховника УПА, сповняв також відповідну функцію в тамошній тереновій структурі ОУН. Однак і на нас прийшла черга. Дня 2. 8. ц. р. ми одержали доручення йти в рейд, я на чолі свого відділу 23. 8. 1947 р. перейшов словацьку границю.

(дальше буде).

*** В Мадриді страчено лідера еспанських комуністів Августина Зорона і його помічника Лукаса Нуненца. Обидва були засуджені на кару смерті за терористичну діяльність і підготовку до революції в Іспанії.

НА ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ

На Пленумі Спільки советських письменників УССР, Корнійчук заявив що в творах Рильського Яновського, Семенчука А. Кепіса-ломтія „націоналістичні ухили“ і не відповідають ідейним вимогам советської літератури.

У Львівській області в підготовці до виборів взяло участь аж 25000 агітаторів. Вони пропагують виконання п'ятирічки за 4 роки, прославляють сталінську конституцію, поборюють вперник „одноосібників“ та помагають організувати колгоспи.

В Станіславівщині радянська влада „ревно ошкучється“ трудящими, організує колгоспи, а щоб заохотити до „добровільного“ зголошування, в нагороду першим колгоспникам вже роздала 400 корів (Советська власть має і свої корови). Також в Львівщині число колгоспів зросло до 256, як видно агітаторам таки в дається переконатися селян про „вищість колгоспного ладу“.

З Болгарії приїхало до закарпатської області 269 родин переселенців.

В області Львівській, Волинській, Станіславівській і Закарпатській, посилюють виконання плану лісозаготівлі. Вирубання советами лісів в різних областях України, принесе поважні й небезпечні наслідки в лісовій господарці майбутньої української держави.

бачила, чула про рейди УПА, люди тасмично оповідали що; «наші пішли десь аж на Чехи,» то знову «на Схід», говорили про дикі напади червоних на села, про те як «наші перебили їх до ноги» про знущання червоними над повстанцями що впали їм в руки, і серце Марії замрило з болю в тривозі за сина...

Вже було темно, погідне небо вкрилось зорями що кристалами відбивались на засніжених полях. Марія замрила в напруженому очікуванні... раптом під вікнами заскрипіл сніг, тихо отворились двері і до хати втривались білі клуби морозу... на порозі стояв Андрій... Сину,—кинулася до него Марія,—Мамо—жагуче вимовив Андрій, склонив голову на груди матері, а вона пригорнула його до себе і кризь сльозу радості говорила; Ти живий ти прийшов...

Легко висунувся Андрій з обіймів матері,—вернувся до сіней замкнув двері, скинув плащ і сказав: Христос Раддається... сідаймо мамо до куті, я мушу скоро вийти звідси, бо червоні сьогодні мов собаки стечать, чи хто з повстанців не зайде до рідної хати на свят-вечеру... Сіли й розмовляли, дивлялись на сина і дивувались: був якийсь инший; високий, засмалений морозом і вітром. з

мужнім виразом обличчя й ставевим блеском очей, коло него стояла «фінка» й гранати, а за поясом висів пістоль... Та не довго втішилась сином Марія, він підвівся і став працюватись. Андрію—питала Марія—що буде з вами, їх багато, вони вас знищать...—Ні, мамо—нас ніхто не знищить, на місце упавших друзів прийшли десятки других, наша віра в правду не похитна і ми переможемо!

— Коли прийдеш, коли тебе ждати? ...

— Тоді мамо, як ціла Україна спалахне огнем революції, як весь нарід повстане до росплати, за муки батьків, за сльози матерей, за смерть друзів,—як воскресні дзвони заграють, замають побідні прапори,—тоді мамо я прийду—жди мене.

— Пращай сину—горячий останній поцілунок матері спочив на його чолі, а на засмалене лице скотились сльози... Пращай...—рипнули двері і в морознім сумерку розплинулася тінь Андрія...

Андрій мигнув вже село, ще тільки невеличкий хутір, а там вже майорів ліс. Обережно проходив біля хутору, вже минав, нараз почув охриплий vzdливий голос: пастой!... Андрій обернувся, з хутора виповзли темні пос-

таті енкавудистів, і мов зграя собак кинулись оточувати його. Зрозумів, тікати було пізно, ліса вже не досягне, скочив в бік і заліз в снігу. Червоні не стріляли, хотіли забрати його живого, з брудною лайкою затіснявали довкола него перстені. Командир захлистується вигукував; попався бандит, куті заохотілось, за бандеровську самостоятельну Україну борюєсь да... та враз його голос перелякано заломався, подався в зад, але оуло за пізно, грізний вибух гранати сколихнув повітрям і на місці червоного командира осталась тільки чорна пляма.

Червоні розскачились, град куль пописався в сторону Андрія, а він вже кинув другу гранату, вже підніс третю, і враз... щось запекло огнем в рамені, і рука впала до долу... в очах потемніло, напов свідомо хватив лівою рукою гранату і ще в час відкинувся від себе, кілька постатей що зближались до него з зойком повалились на сніг. Але він не чув, не бачив нічого, закривавленою правицею притиснув до грудей «фінку», лівою натиснув на спуст, і сіяв смерть... не чув навіть як тіло його прощивало оливо, як кров заливала чоло, в його очах була ніч... Ще раз щось запекло в грудях, судорожно стягнулись жили,

а з залятих кровю уст продістались останні напів вимовлені слова; мамо... прости... я... за... Укра... і вмовк...

..... В цей час на небі іскрились зорі і десь далеко-далеко в небесних просторах томоніли хори ангельські; Христос Раддається... Раддається... Радуйся земле.

Марія клячала перед Росп'яттям, шептала молитви—за сина, за Україну... Примкнула очі, так було її добре, вона бачила в уяві сина... Глухий вибух, один, другий, третій, проредся до її слуху, зрігнулася... Підвелась, лихе предчуття огорнуло її ціле есто...

На столі догоряла свічка, скапувала на обрус на якому лежала різдвяна картка від Андрія, шойно тепер побачила. Очі її вляпились в картку; там повстанці з кулеметами в руках клячали у стіп Новородженого Ісуса і молили в нього; «Волі і Слави Україні!». Обернула картку. й читала дописку від Андрія;—Мамо, жди мене, я верну до Тебе, я прийду до Тебе в димі пожеж, в огні Революції. Я прийду як Дух, як втілення всенародного гніву, як трюмф Слави і Правди.

І очі Марії зайшли сльозами а уста зшептали: Я жду тебе...

ГОСПОДАРСЬКИЙ ХАОС В СОВЄТАХ

Знесення карткової системи в союветській Росії, що здавалося спочатку великим sukcesом, привело до хаосу і поважних труднощів на господарському ринку. Ціни на харчові продукти зросли вдвоє або й більше, в деяких місцевостях зовсім не можливо купити хліба, яєць і інших продуктів. В крамничцях, біля яких стоять кілометрові черги можна купити тільки обмежену кількість продуктів, які в даній крамничці знаходяться. Знову розвинувся чорний ринок, особливо по колгоспах, де ціни на харчові продукти не є контрольовані і користуючи є цього колгоспники випродують по солений ціні навіть свої власні харчові приділи. По довшій мовчанці на цю тему, яка мала на меті закрити грішній стан, заговорила зрешті й комуністична урядова преса про „незадовільне“ харчове положення в деяких округах, обвинувачуючи в цьому місцеву адміністрацію.

РОЗРУХИ В ПАЛЕСТИНІ КРІПШАЮТЬ

До найбільших розрухів в Палестині, після її поділу на дві частини, дійшло 30 грудня в Гаїфі, коли з авто кинуто дві бомби між арабських робітників, які чекали в черзі на працю. Розлючені араби кинулись з ножами і палками на жидівських робітників наслідком чого було вбито 36 жидів і 11 арабів.

КОРОТКИ ВІСТКИ

*** Генеральний секретар комуністичної партії ЧСР заявив, що „кожна образа СССР є злочином супроти Чехо-Словаччини і хто в майбутньому відважиться ображувати Совєтський Союз того вважатиметься зрадником і як зрадник буде покараний“.

*** Італійський уряд на засіданні постановив пересунути рішення виборів з 7 вересня на квітень 1948.

*** Французький міністер збройних сил Тайтген заборонив кольпортувати в війську комуністичні часописи.

*** При кінці січня в Москві відкрито інформаційне бюро ООН під керівництвом совєтів.

*** З Румунії, знова втекло декілька політичних втікачів вони прилетіли літаком до Туреччини. Досі з Румунії втекло до Туреччини понад 100 осіб.

*** Продовж двох останніх років пропало в Берліні 5.413 осіб, всі вони безслідно зникли мабуть завдяки вже випробуваній тактиці совєтів в пориванні людей.

*** На 135 міль. мешканців Америки, комуністична партія начислено приблизно 70 тисяч членів. В найбільшнім своїм розвитку вона начислила 100 тис. членів.

** 28. 12 номер 6. Італійський король Віктор Емануель III. Прожив 78 літ

*** Аргентина задумє розбулувати свою повітряну флоту, щоб досягнути вивізування летунства в 1.000 літаків.

** Всі європейські переселенці, що прибувають на працю до В. Британії, в випадку їх поворотного відтранспортування до Німеччини, з причин відмовповання прийняти, їм призначеної праці, — мають бути позбавлені, в Німеччині допомоги IPO.

*** На дводневній конференції німецької Християнської Демократичної Партії, делегати ухвалили резолюції, протиставляючи єврейським заридженням в російській окупаційній зоні. Делегати заявили, що уважають далі усунення совєтами, Кейзера і Леміера — презесом і віцепрезесом своєї партії в усіх трох окупаційних зонах Німеччини.

УКРАЇНСЬКІ КОЛЯДИ

Повідомляємо, що у вівторок дня 6. січня 1948. р., в Навечеря Різдва Христового, надаватимуться у Ватиканській радіовисильні „Українські колядки“, в год. 18,30 до 19,00 (середньо європейський час), на коротких хвилях 19,87 та 31,06.

З нагоди Різдва Христового і Нового Року, всім членам і таборним управам „Просвіт“ в В. Британії — веселих свят, успіхів в праці і сповнення всіх бажань — бажас Уирана ОГТН. і заслас різдвяний український привіт: Христос народився.

Управа ОГТН „ПРОСВІТА“

РОЗШУКИ

Горбань Андрій шукає брата Миколу, був в Італії в полоні, тепер переїхав до Англії. Відзнається на адресу:

Horban Andrej, Hotel St. Barbe, Venestrad. Nr. 17, Winterschlag-Limburg. BELGIE.

Василь Комар с. Миколи, з Ціпсва п. Долина пошукує в Англії Лєска Максимовька і Леона Федорового. Писати:

Moata Camp. W. A. E. C.

Cockermouth, Cumberland.

Українець років 26, самітний, навичке знайомство з українкою до років 29. Зголошення слати до адміні. „У. К.“ під „Сучава“

Our English Column

UKRAINIAN FIGHTERS FOR LIBERTY OPENLY IN REVOLT AGAINST MOSCOW

(continued)

Through Czecho-Slovakia

By quick marches, sudden raids, these undaunted fighters of the U.P.A., equipped with automatic arms, operating in detachments consisting of 50 men, have taken the whole of Slovakia, and advanced 310 miles, skirmishing incessantly with the Czech police troops and military units. (See the map). The advanced U.P.A. detachments have been seen west of Brno (Czechia), and according to the official informations of the Austrian frontier guard, some of these have crossed the Czecho-Austrian frontier between Ravensberg and Bernhardsthal in the first days of September already. Besides small groups of the U.P.A. soldiers in green uniforms have been seen in the district of Mistelbach in the forest near Ernsbrunn. The commandants of the frontier post concerned declare that the Austrian gendarmerie has been ordered to take no action against the U.P.A. soldiers, as they are equipped with automatic arms, and are superior in power if it should come to a fight. The U.P.A. soldiers themselves declare that their main force is to be found near Pressburg. In no case do they want to cause damage to the territory, as their sole purpose is: to free the Ukraine from the Russian yoke.

The Czech Government does not take severe measures either against these bold fighters, who face all dangers with a real contempt for death and are counted invincible. But the head of the Czech staff has indeed made an appeal to the former Czech and Slovakian partisans to have themselves incorporated in the Partisans Division which is being organised for the fight against the U.P.A.

It is quite possible that the Commander-in-Chief of the U.P.A., General Taras Tschuprynka, who has directed these three U.P.A. groups from the Ukraine to Western Europe, has been led to this decision by certain political and propagandistic considerations.

As is known already, the Secretary-General of Foreign Affairs of the Ukrainian Supreme Liberation Council (U.H.W.R.), Mykola Lebed, has sent an urgent note to the United Nations Security Council, requesting an immediate investigation into the state of affairs in the Ukraine.

The bloody persecution of the Ukrainians by the Russians has been answered by a strong protest of all the Ukrainian emigrants, numbering several millions.

Call Against Moscow

The U.P.A. fighters themselves, however, are now, once more by their heroic advance, that the Ukrainian people shall not lay down arms till the Russian yoke has been cast off and total sovereignty has been acquired. In the notices to the peoples of Slovakia, Czechia and Austria, the U.P.A. declares on this matter that it is fighting against bolshevist Russia for the sovereign Ukrainian state, and it summons all the people of Eastern and Central Europe to rise against Moscow, which oppresses them.

The U.P.A. soldiers behave tactfully towards the population, and so it is no wonder that the population of Rumania, Hungary, Slovakia and Czechia should like the Ukrainian desperadoes, and supply them with provisions and medicaments.

Difficult Problem for Washington.

The Head-Quarters of the American occupation troops in Germany announced on September 15th last:

“American troops disarmed and interned a detachment of 30 soldiers of the Ukrainian Insurgents' Army (U.P.A.), in the area of Passau. This U.P.A. detachment, equipped with machine-guns and automatic pistols, succeeded in forcing its way from the Carpathians, through Czecho-Slovakia via Linz (Austria), to Wildenraan near Passau, in four weeks' time.”

On account of this fact the Secretary-General of the Ukrainian Supreme Liberation Council (U.H.W.R.), Mykola Lebed, as well as the representative of the Ukrainian emigrants in America, Stephen Shumeyko, have sent letters to Secretary of State G. C. Marshall, and the U.S.A. War Department, in which right of asylum for the U.P.A. fighters is asked for.

The detachment interned by the Americans belongs to the vanguard of the eight thousand men main force.

So Western Europe has not only seen protest notes and memorandums, but it has also made acquaintance with the almost legendary U.P.A. soldier, with the U.P.A., the Ukrainian resistance army, which in its banners has written the so very humane words: “Liberty for all people! Liberty for the Individual!”

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛІЧ“

Тижневик українців у Великій Британії
Редату: Колегія. Видас: Видавництво ОСНОВА.
Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шилінги;
на шість років — 11 шилінгів;
на три місяці — 6 шилінгів;
Подорожнє число — 6 пенсів.

Ціна оголошень: 1 ряд на одну шпальту 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрібні оголошення й пошуквання — 3 пенси за слово
Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
25a, All Saints Road, London, W. 11.